

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. Търговище, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ

при участието на секретаря АНАТОЛИЯ Д. А.А
като разгледа докладваното от МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ Гражданско дело №
20233500100076 по описа за 2023 година

Обективно съединени скове с правно основание по чл.2, ал.1, т.3 във вр.с чл.4 от ЗОДОВ в общ размер на 295 000 лв.

Ищецът Ц. Н. И. от гр.Търговище твърди в исковата си молба, че на 10.10.2012 г., в 18:30 часа е задържан в адвокатската си кантора в гр. Търговище и откаран в ареста на РУ на МВР гр. Търговище. На 11.10.2012г. е привлечен като обвиняем за тежки умишлени престъпления по чл. 215, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК и чл.210, ал. 1, т. 2 и т. 5, във вр. с чл.209, ал. 1, във вр. с чл.26, ал. 1 от НК и чл. 20, ал. 4 от НК и задържан под стража с прокурорско постановление, като Районна прокуратура-Търговище образува и води срещу него и още три лица досъдебно производство №182/2012г. на ОДМВР, пр.вх.№1189/ 2012г. на ТРП. На 11.10.2012г. е извършено претърсване на адвокатската му кантора, като от нея са иззети работния му компютър с цялата периферия, включително и принтера, флаш памети и всички мобилни телефони и СИМ-карти, както и сумата от 51 000 лева и 100 евро- лични средства. Установено е, че по време на задържането по ЗМВР от 10.10.2012г. до 11.10.2012г., адвокатската му кантора е взломена. На 12.10.2012г. с определение по ЧНД №295/2012г. по описа на Районен съд-Търговище му е наложена постоянна мярка „задържане под стража“. На 17.10.2012г. с определение по ВНЧД №232/2012г. по описа на ТОС, мярката за неотклонение е променена е „домашен арест“. На 17.10.2012г. с определение по ЧНД №756/2017г. по описа на Районен съд-Търговище е извършено претърсване в семейното му жилище на ул. “П.“, при което с протокол е иззет компютъра на сина му Н. Ц.ов.С определение по ЧНД № 746/2012г. по описа на Районен съд гр. Търговище е наложен запор на всичките му банкови сметки, с оглед обезпечаване и конфискация, без да е

определена горна граница на размера на обезпечението.С определение по ЧНД №756/21.12.2012г. наложената мярка „домашен арест“ е отменена.На 01.01.2013г. е приет за лечение в МБАЛ-гр.Търговище, ортопедично отделение, със счупен крак. Хирургичната операция, която му е направена, налагало поставянето на консумативи, които следвало бъдат заплатени от него. В същото време бил без налични парични средства, тъй като всички такива са му иззети на 11.10.2012г., банковите му сметки са запорирани, а няма и телефони, с които да може да се свърже с близки и познати за търсене на парични заеми, както за заплащане на консумативите по операцията, така и за ежедневни нужди.Това наложило съпругата му да потърси помощ от близък приятел, който му предоставил сумата от 5000 лв. като заем.На 08.01.2014г. Районна прокуратура-Търговище внесла в съда обвинителен акт, с който му повдига обвинение по чл.215, ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, чл.210, ал. 1, т. 2 и 5 във вр.с чл.209, ал.1, във вр.с чл.26, ал.1 и чл. 20, ал. 4 от НК- за това, че в периода от 21.09.2012г. до 10.10.2012г. в гр. В., при условията на продължавано престъпление, като помагач - чрез даване на съвети и разяснения, след предварителен сговор с К.С.К., П.Б.Е. и К.И.К. - в качеството им на съизвършители и наказателно неотговорното лице Р.Г.А. с цел да набави за себе си и К.С.К., П.Б.Е. и К.И.К. наказателно неотговорното лице Р.Г.А., имотна облага, възбудил у К.Т.Д. и К.А.К. от гр. В. заблуждение, и с това причинили на „Агрикс България“ ООД- гр. В. имотна вреда в големи размери на 312 000 лв. - престъпление по чл.210, ал. 1, т. 2 и т. 5 във вр. с чл. 209, ал. 1 във вр. с чл.26, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 4 от НК;в периода от 28.08.2012г. до 31.08.2012г. в гр.Ш. и гр.Р., при условията на продължавано престъпление, в съучастие с наказателно неотговорното лице Р.Г.А., с цел да набави за себе си и К.С.К., П.Б.Е. и наказателно неотговорното лице Р.Г.А., имотна облага, придобил и спомогнал да бъдат отчуждени чужди движими вещи - сумата от 8 000 лева - собственост на „Агрикс България“ ООД-гр. В., за които знаят, че са придобити от К.С.К., П.Б.Е. и наказателно неотговорното лице Р.Г.А. чрез престъпление - измама по чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 във вр. с чл. 209, ал. 1 от НК, с което от обективна страна осъществил състава на престъпление по чл. 215, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.Обвинителния акт е върнат на прокурора за отстраняване на нарушения в акта, с Разпореждане № 36/18.03.2014г. по НОХД №124/2014г. по описа на Районен съд гр. Горна Оряховица.На 10.11.2015г. Районна прокуратура гр. Търговище внесла в съда обвинителен акт, с който му повдига обвинение по чл.215, ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, чл.210, ал. 1, т. 2 и 5, във връзка с чл. 209, ал. 1, във връзка с чл.26, ал. 1, във връзка с чл. 20, ал. 4 от НК-за това че в периода от 21 09.2012г. до 10.10.2012г. в гр. В., при условията на продължавано престъпление, като помагач - чрез даване на съвети и разяснения, след предварителен сговор с К.С.К., П.Б.Е. и К.И.К. - в качеството им на съизвършители и с посредственото извършителство на Р.Г.А., с цел да набави за себе си и К.С.К., П.Б.Е. и К.И.К., и наказателно неотговорното лице Р.Г.А., имотна облага, възбудил у К.Т.Д. и К.А.К. от гр.

В. заблуждение, и с това причинили на „Агрикс България“ ООД-гр. В. имотна вреда в големи размери на 312 000 лв. - престъпление по чл.210, ал. 1, т. 2 и т. 5 във вр. с чл. 209, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 4 от НК; в периода от 24.08.2012г. до 31.08.2012г. в гр. Ш. и гр. Р., при условията на продължавано престъпление, с посредственото извършителство на Р.Г.А., с цел да набави за себе си и К.С.К., П.Б.Е. и наказателно неотговорното лице Р.Г.А., имотна облага, придобил и спомогнал да бъдат отчуждени чужди движими вещи - сумата от 8 000 лева - собственост на „Агрикс България“ ООД-гр. В., и спомогнал да бъдат отчуждени чужди вещи - сумата от 287 000 лева - собственост на „Агрикс България“ ООД-гр. В., придобити от К.С.К., П.Б.Е. и наказателно неотговорното лице Р.Г.А. чрез престъпление - измама по чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 във вр. с чл. 209, ал. 1 от НК, като укривателството е в големи размери, с което от обективна страна осъществил състава на престъпление по чл. 215, ал.1 във вр. с чл.26, ал.1 от НК. Обвинителния акт е върнат на прокурора за отстраняване на нарушения и внасяне отново в съда в едномесечен срок с разпореждане №4/08.01.2014г. по НОХД № 866/2015г. по описа на Районен съд-гр.Горна Оряховица.Междувременно, с изрична молба по чл.369 НПК, действащ към момента, в Горнооряховския районен съд е образувано ЧНД №556/2015г. След като съдът констатира, че за срока от привличането му като обвиняем на 11.10.2012г. до подаването на молбата на 21.07.2015г. са изтекли 2 години 9 месеца и 10 дни, от които делото е престояло в съда 8 месеца и 12 дни, връща делото на Районна прокуратура-гр.Търговище, като дава нов тримесечен срок за внасяне на делото за разглеждане в съда.На 01.03.2016г. прокуратурата внася обвинителен акт, по който е образувано НОХД № 175/2016г., преповтарящ внесения и върнат от съда по НОХД № 866/2015г. С този обвинителен акт са внесени нови обвинения, за които не е привлечен като обвиняем. По този обвинителен акт е образувано НОХД № 175/2016г. по описа на Районен съд-гр.Горна Оряховица и предаден на съд по повдигнато обвинение за това, че за времето от 14.09.2012г. до 21.09. 2012г. в гр. Търговище и гр. В., в съучастие като помагач на К.С.К., П.Б.Е., К.И.К. и с посредствения извършител Р.А.Г., обещал помощ след деянието - че ще получи предмета на престъплението с оглед подялбата му; набавил средства, като създал имейл адрес, на който приел документи относно сделката за продажба; съставил фактура за плащане; след подписване и подпечатване ги предал на представител на ощетеното дружество, с цел да набави за себе си, за К.С.К., П.Б.Е. и К.И.К. имотна облага, с което умишлено улеснил К., Е.в и К. след предварителен сговор помежду им да възбудят у К.Т.Д. от гр. В. заблуждение, че земеделски производител Р.Г. ще му продаде и достави 700 тона царевица и с това причинил на „Агрикс България“ ООД-гр.В. имотна вреда в големи размери - 312 000 лв., като измамата е извършена от повече от две лица, предварително сговорили се за нейното извършване-престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 във вр. с чл. 209, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 4 от НК.В хода на делото, при излагане на съдебните прения, прокуратурата е поискала наказание четири

години лишаване от свобода, което да изтърпи при общ режим. С Присъда № 569/21.11.2017г. по НОХД № 175/2016г на Районен съд- гр. Горна Оряховица, съдът го признал за невинен и го оправдал по повдигнатите обвинения по чл.210, ал. 1, т. 2 и т. 5 във вр. с чл. 209, ал. 2, във вр. с чл.20, ал. 4 от НК. Присъдата е протестирана от прокуратурата и в Окръжен съд-гр. Велико Търново е образувано ВНОХД № 378/2018г., по което с Присъда № 15 от 07.02.2019г. съдът отменил присъдата по НОХД № 175/2016г. на Районен съд- гр. Горна Оряховица и го признал за виновен по повдигнатите обвинения, като му наложи наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и на основание чл.66 ал. 1 от НК отложил изпълнението на същото за срок пет години, считано от влизане на присъдата в сила. Обжалвал присъдата на Окръжен съд-гр. Велико Търново пред ВКС, който с решение № 135/18.07.2019г. по касационно дело № 502/2019г. по описа на съда, отменил осъдителната му присъда и върнал делото на съда, за разглеждане от друг състав. По ВНОХД № 244/2019г. Окръжен съд- гр. Велико Търново постановил присъда № 108 от 10.10.2019г., като и този състав го признал за виновен по повдигнатите обвинения, като му наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и на основание чл.66 ал. 1 от НК, отложил изпълнението на същото за срок пет години, считано от влизане на присъдата в сила. Обжалвал и тази присъда пред ВКС, който с решение № 64/06.08.2020г. по касационно дело № 62/2020г., след като констатирал, че указанията на съда за липса на мотиви на съдебния акт, не са изпълнени и от този състав на въззивния съд, отменил присъдата и делото отново е върнато на Окръжен съд гр. Велико Търново, за ново разглеждане от друг състав. С Присъда № 18/26.10.2021г. по ВНОХД № 291/2020г. на Окръжен съд-гр. Велико Търново е признат за виновен по повдигнатото обвинение по чл. 210, ал. 1, т. 5, вр. с чл.209, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4 от НК и осъден на 11 месеца лишаване от свобода, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години, считано от влизане на присъда в сила. Съдът е постановил и да му бъде върната сумата от 6 000 лева и 100 евро, оставени на съхранение от ОДМВР-Търговище, в ЦКБ. Обжалвал и тази присъда пред ВКС, който с решение № 20152/12.01.2023г. по касационно дело № 337/2022г. го признал за невинен и оправдал по повдигнатите обвинения след 10 години наказателно преследване, обосновавайки се с нарушения на чл. 6 от КЗПЧОС. От деня на задържането по ЗМВР бил лишен от парични средства и от всякаква възможност за връзка с близките си, тъй като са му иззети всички телефони и сим- карти. Няма възможност да предупреди клиентите си и съдебните състави по насрочени вече дела, че не може да осъществи предоставените му пълномощия по поета адвокатска защита. Бил в абсолютен шок от начина на действие спрямо него от страна на полицейските служители, извършили ареста му и на следващия ден претърсването на адвокатската му кантора. Вписан е в АК гр. Търговище през 2008г. и в кантората му се намирили всички материали по дела на клиенти, чиито права е защитавал през последните четири години, всички бележки, съдебни актове,

лични документи на клиентите му, както и негови такива. Под надзора на прокуратурата от адвокатската му кантора били иззети всички налични документи, всички налични парични средства, работния му компютър, флаш памети, телефони и сим- карти. Целия му четиригодишен труд като адвокат, включително лични вещи и пари, документи съдържащи лични данни на клиентите му, привилегирована информация и съдебна практика били иззети, на основание на съдебна заповед за обиск- груба намеса в личния му живот, дом и кореспонденция, превишаваща разумните граници и нарушаващо професионалната тайна, която е задължен да пази по закон, даващо и възможност за напълно безконтролно и неограничено проникване, четене и копиране на цялата информация, която се съдържа в компютъра му и е обект на професионална конфиденциалност. Липсата на правна възможност да оспорва заповедта за обиск и изземване в адвокатската му кантора във връзка с предполагаемите обвинения, води до нарушение както на чл.33 от Закона за адвокатурата, член 8 и член 13 от Конвенцията за защита правата и свободите на гражданите. За времето от задържането му на 10.10.2012г. по ЗМВР до претърсването на кантората му на 11.10.2012г., в нея е проникнато чрез взлом, който изобщо не е разследван от полицията. Нарушена е инструкцията на главния прокурор за правилата, които следва да се спазват при извършване на обиски и изземвания от адвокатски кантори. Като действащ адвокат, призован от закона да брани конституционни права и свободи на граждани, не можел да си представи, че правоохранителните органи ще си позволят да действат грубо, небрежно и непропорционално, под ръководството и надзора на прокуратурата. Първоначалното му възмущение от действията им, обаче отстъпило на стреса и шока от наложената му мярка за неотклонение, страха, че ще преде доверието на клиентите си, проваляйки съдебни заседания и най - накрая, че всичко това ще рефлектира върху най-близките му - съпругата и синът му. След като 10 години е работил в защита на държавните интереси, като юрисконсулт при Министерство на финансите, а от 4 г.- адвокат, целият му живот бил съсипан от обвинение в измама в големи размери и вещно укривателство, тежко умишлено престъпление, за което Наказателния кодекс предвижда лишаване от свобода от една до осем години. Бил на път да загуби работата си, колегите си, приятелите си, уважението и доверието на най-близките си. Емоционално и психически бил сринат и от факта, че не разполагал нито с парични средства за живот, защита и грижа за семейството и дома си, но и от възможност да комуникира с колеги, приятели и близки. Считал, че е предал доверието на родителите си и тези на съпругата му. На фона на всичко това, на 12 октомври 2012г. директорът на ОДМВР-гр. Търговище- комисар С.П. и гл. инспектор Е.И. - началник отдел „противодействие на икономическата престъпност“, дали брифинг за журналисти, на който обявили както факти и обстоятелства около задържането му, така и каква сума пари е иззета от офиса ми, включително и квалификации относно техния прочит на държането му при претърсването и изземването, което определя като „нагло“ и „неприсъщо“. Бил обявен за

„основен двигател на измамата“, с инициалите Ц.И. и определение „40-годишен търговишки адвокат“, което недвусмислено водело до идентифицирането му от всички граждани не само на град Търговище и областта. Новината била широко разпространена от неограничен брой централни и месни медии с основен анонс „Арестуваха адвокат и бизнесмен, измамили с над 600 000 лева варненска фирма“. В сайта за оценка на практикуващи в България адвокати и адвокатски дружества ADVOKATIBG.EU, бил определен от колеги като „тарикат“, „лицемер“, „лъжец“ и „измамник“, който ще загуби адвокатските права, защото го очаква затвор. Всичко това го съсипало психически, не смеел да погледне колегите си в очите, не знаел как да обяснява на всичките си познати и приятели, че тиражираното за него в медиите не е доказано, не е вярно и подлежи на санкция от съда. Наложило се да ползва професионална лекарска помощ, за да се справи с всичкия стрес и негативни мисли, които го тормозели до самия край на съдебния процес. Целият му професионален авторитет и добро име били сринати с лека ръка, само за няколко часа, вследствие на широкото отразяване на случая на задържането и обвинението му, от неограничен брой медии. Тъй като не му е известно ръководството на ОДМВР гр. Търговище, да е искало специално разрешение от прокуратурата за медийно разгласяване на данни по образуваното досъдебното производство, счита, че Министерство на вътрешните работи, следва също да носи отговорност за действията на своите длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност, а именно: обвинението е широко отразено в неограничен брой медии и по този начин достига до неограничен брой лица, вследствие на нарочен брифинг за журналисти от ръководни служители на министерството, от което са произлезли изключително негативни последици върху професионалния авторитет и доброто му име. Най-страшното било чувството за вина и безизходица, как се отрази целия този медиен шум и претърсване на семейното му жилище, на сина му. На 17.10.2012г., когато е извършено претърсването в семейния апартамент, е иззет компютъра на сина му - Н., който тогава е на 11 години, и който вече е разбрал от публичното пространство, че баща му е обвинен в „крупна измама“. За него било много тежко да му обяснява дни наред, че това което се говори за него не е вярно, че всичко следва да бъде доказано по несъмнен начин, че така действа системата, че се налага да вземат пари в заем от приятели, за да има какво да ядат, защото всички пари са им иззети, а банковите му сметки са с наложен запор без ограничение за лимит и без възможност да ползва средства за препитание. Въпреки това, детето изпитвало непрекъснат страх от случващото, срам пред приятелите и съучениците си, за това че баща му е „адвокат измамник“ и че ще остане без работа, което наложи да започне да посещава периодично психолог. От 10.10.2012г. до 18.08.2014г. е лишен от право на труд като практикуващ адвокат - бил иззет работният му компютър и всички документи по дела на клиентите му, право на комуникация с приятели, клиенти и колеги - били му иззети всички телефони и сим-карти. Запорът

върху банковите му сметки бил вдигнат от ЧСИ на 05.08.2014г. след определение № 107/30.07.2014г. на РС- гр. Горна Оряховица, като за близо две години бил лишен от право да ползва паричните средства по сметките дори и за неотложни нужди. Това било състояние на непрекъснат стрес, гняв и тревожност от факта, че като юрист не може да се защити адекватно, не може да се чувства пълноценен за семейството си, напълно лишен от елементарни лични права и достойнство. През цялото време до приключване на делото срещу него с окончателен съдебен акт на 12.01.2023г., чувствал отдръпването на някои колеги, чувствал срам, унижение и страх да не загуби право да практикува като адвокат. Десетгодишен кошмар, причинен от действията на прокуратурата, който ще го преследва през целия му останал живот и неминуемо ще остави отражение върху психично- емоционалното му състояние при всеки спомен за него. Всичко гореописано, рефлектира върху съпругата му- адвокат Д. И., която била не само негов защитник в съда, но и защитник пред обществото, близките, клиентите и колегите му. Много му било тежко, че тя трябвало да понесе грижата за издръжката на семейството в продължение на цели две години, да търси приятели за пари в заем, да търпи укорителни погледи върху себе си, да понася страданието на сина им и всичко това в продължение на 10 години. В следствие на описаното по - горе живота му се преобърнал в изключително негативен аспект. Въпреки, че бил убеден в правотата на действията си като адвокат, както и че не съм нарушил закона, заради извършените претърсвания и изземвания, задържането ми в ареста на РУ на МВР - Търговище, полицейска регистрация, широкото отразяване на случая в медиите и повдигнатите му обвинения, хората гледаха на него с други очи. Колеги го избягвали, известно време нямал ангажименти от клиенти, което се отразило на финансите му, чувствал недоверие и съмнение у най-близките. По този начин реагирали и много от приятелите и познатите му, загубил тяхното уважение и доверие. Изгубил за дълго време съня си и присъщото му оптимистично настроение. От уважаван член на обществото и човек, в когото близките до него хора намирали опора и могли да разчитат за всичко на него, след случилото се в техните очи вече бил съвсем друг човек - такъв, който е бил арестуван и обвинен в тежко умишлено престъпление. За десетилетие преживял стрес, притеснение и страх, които и до момента изпитва и претърпените от него унижения, дистанциране от близки и приятели и отхвърляне от юридическите среди, следствие на действията на органите на МВР и прокуратурата, несъмнено представляват неимуществени вреди по смисъла на закона, за които следва да бъде обезщетен. Въпреки окончателната оправдателна присъда, липсата на предявяване на ново обвинение в досъдебното производство по реда на чл. 225 във вр. с чл. 219 от НПК, по внесения в съда обвинителен акт, по който е образувано НОХД 175/2016г. по описа на районен съд-гр. Горна Оряховица, на практика се оказало пречка да получи справедлив процес. Тъй като именно поради допуснатия от прокуратурата процесуален порок в производството и изчерпаната възможност за поредно - трето връщане на делото от ВКС, за

разглеждане от друг съдебен състав, решаващата касационна инстанция е принудена да го оправдае по повдигнатите обвинения, без да разглежда делото по същество на доказателствата. Именно този психологически тормоз, който ще остане и в бъдеще, ще има тежки и трайни последици за него. От всичко изложено е налице несъмнена причинно-следствена връзка между действията на ответниците и настъпилия вредоносен резултат, за което следва да бъде обезщетен за причинените му имуществени и неимуществени вреди от Прокуратурата на РБ и Министерство на вътрешните работи - солидарно, в резултат на техните действия или бездействия, независимо от това, дали са причинени виновно, тъй като по ЗОДОВ вината е ирелевантна за отговорността на държавата. За причинените му неимуществени вреди, вследствие на воденото срещу него наказателно производство от прокуратурата, в продължение на 10 години и 3 месеца, поради което търпял непрекъснат стрес, страх и загуба на доверие у част от обществото, колегите и близките си, следва да получи обезщетение в размер на сумата от 250 000 лв. По отношение на размера на причинените му имуществени вреди, счита, че същите са в размер на 45 000 лева-лични парични средства, иззети при претърсване и изземване на адвокатската му кантора на 12.10.2012г., които не са върнати и до момента. Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответниците Прокуратурата на Република България-гр.София и Министерство на вътрешните работи на Република България-гр.София солидарно да му заплатят обезщетения по чл.2, ал.1, т.1 и т.3 от ЗОДОВ в размер на 250 000 лв. за претърпени неимуществени вреди вследствие на действие или бездействие на техни длъжностни лица при или по повод изпълнение на служебните им функции дейност, както и вследствие на образувано наказателно производство, повдигнато обвинение в тежко умишлено престъпление, взета мярка за неотклонение „задържане под стража” и „домашен арест“, полицейска регистрация, приключило с решение №50152/ 12.01.2023г. по к.н.о.х.д. №337/2022г. на ВКС, с което е оправдан по повдигнатото обвинение по чл.210, ал. 1, т. 5 във вр. счл. 209, ал. 1 във вр.с чл. 20, ал. 4 от НК, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на влизане в сила на посочения съдебен акт- 12.01.2023г. до окончателното плащане; обезщетение в размер на 45 000лв.- лични парични средства, иззети при претърсване и изземване на адвокатската ми кантора на 11.10.2012г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на изземването до окончателното плащане, както и присъждане на законната лихва от 11.10.2012г.- датата на конфискуването до 26.10.2021г., когато е постановено връщането на сумата от 6 000 лв. лични средства, съхранявани като вещественно доказателства по делото, ведно с направените по делото разноски.

Ответникът Прокуратура на Република България оспорва основателността на предявения иск с възражения за липсата на предпоставки за присъждане на претендираното обезщетение, евентуално с възражения за прекомерността му. Оспорва твърдението на ищеца, че иззетите 45 000лв. са

лични негови средства, като с постановление на ТРП от 29.10.2012г. изетата сума е била върната на собственика ѝ „Агрикс България“ ООД-гр. В., което не е било оспорено от ищеца И. по какъвто и да е начин. По отношение на претендираната законна лихва върху сумата от 6 000 лв., която е била изета като веществено доказателство, не са представени доказателства за произхода и собствеността на средствата. Следва да се отхвърлят изложените факти, навеждащи до извода за съществуваща връзка между воденото срещу Ц. И. наказателно производство и липсата на ангажименти към него като адвокат. Същият е бил в невъзможност да изпълнява адвокатските си задължения в рамките на два месеца и десет дни поради наложените мерки за неотклонение, но тези ограничителни мерки не са взети еднолично от прокуратурата, а са със санкция на съда. Освен това този период е бил удължен не по вина на обвинението, а поради претърпяна от ищеца злополука, която не му е позволявала да върши служебните си ангажименти. След възстановяването си ищецът през цялото време е работил като адвокат без да са налице пречки за това до приключване на делото. В подкрепа на твърдения си за влошено психическо състояние и дискомфорт, ищецът не е представил никакви доказателства, липсва каквато и да е медицинска документация, както за наличието на вреди, така и за причинна връзка между обвинението за престъпление от общ характер и тези вреди. Ищецът не сочи никакви доказателства, свързани с действия на прокуратурата, довели до психическото му травмиране, както и за zlepоставяне пред колеги, приятели и семейство и опозоряване на доброто му име, предвид че Прокуратурата не е разпространявала данни за разследването. В нито един момент от образуване на досъдебното производство, Прокуратурата не е разгласявала данни от наказателното производство, както и не е злоупотребила по никакъв начин с данните съдържащи се в изетите като веществени доказателства документи свързани с адвокатската практика на ищеца. Предявената претенция е силно завишена и не съответства на принципа за справедливо обезщетяване на вредите въведен с константната съдебна практика. Не са основателни твърденията за отзвука, който воденото наказателно производство е предизвикало в общността на гр. Търговище и е повлияло за мнението на гражданите към личността на Ц. И.. С ищеца не са провеждани интензивни следствени действия. Съдебният процес е протекъл в град, различен от гр. Търговище, където И. живее със семейството си. Съдебните заседания са протичали без представители на медиите, липсват каквито и да е било медийни публикации от страна на прокуратурата за воденото производство. Следва да се съобразят и други определени обстоятелства-практика на върховната съдебна инстанция по аналогични случаи, практиката на ЕСПЧ, икономически стандарт в Р.България, стандарт на живот и средностатистически показатели за доходите и покупателната способност, като размерът на обезщетението не следва да бъде и източник на обогатяване на пострадалия. В съдебната практика са присъдени подобни по размер обезщетения, но при далеч по-тежки обвинения и при наказателни

производства, с далеч по-голям интензитет и процесуална принуда упражнявана срещу обвиняеми лица.

В съдебно заседание процесуалният представител на втория ответник оспорва допустимостта и основателността на предявените искиове, считайки че липсват предпоставки за ангажиране имуществената отговорност на Министерство на вътрешните работи във връзка с посоченото наказателно производство.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното:

Съгласно документацията по приложените НОХД № 175/2016г. по описа на РС-Горна Оряховица; ВНОХД № 291/2020г, на ОС-В.Търново; НД №337/2022г. на ВКС; ВНОХД № 244/2019г. ВТОС; ГД № 6479/2016 на РС-В.; НД № 62/2020г. на ВКС; ВНОХД № 314/2018г. на ВТОС; ВНОХД №378/2018г. на ВТОС; НД № 502/2019г. и НЧД № 941/2014г. на ВКС; ЧНД №421/2014г. РС-Търговище, НОХД № 126/2014г. на РС-Горна Оряховица; НЧД № 165/2014г. на ВКС; НОХД № 31/2014г, на ТРС и НОХД № 866/2015г. на ГОРС; ДП № 182/2012г. на ОД на МВР-Търговище, включваща обвинителен акт на Районна прокуратура гр. Търговище от 08.01.2014г., Разпореждане № 36/18.03.2014г. на Районен съд гр. Горна Оряховица по НОХД № 126/2014г., Обвинителен акт на Районна прокуратура гр. Търговище от 10.11.2015г., Разпореждане № 4/08.01.2015г. на Районен съд гр. Горна Оряховица по НОХД № 866/2015г., Определение № 107/30.07.2014г. на Районен съд- гр.Горна Оряховица по ЧНД №611/2014г., Определение № 511/14.08.2015г. на Районен съд- гр.Горна Оряховица по ЧНД № 556/2015г., Присъда № 569/21.11.2017г. по НОХД № 175/2016г. на Районен съд гр.- Г.Оряховица, Присъда № 15/07.02.2019г. по ВНОХД № 378/2018г. на Окръжен съд гр. Велико Търново. Решение № 135/18.07.2019г. по КНОХД № 502/2019г. на ВКС, Присъда № 108/10.10.2019г. по ВНОХД № 244/2019г. на Окръжен съд-гр.Велико Търново., Решение № 64/06.08.2020г. по КНОХД № 62/202г. на ВКС, Присъда № 18/26.10.2021г. по ВНОХД № 291/2020г. на Окръжен съд-гр. Велико Търново, Решение № 50152/12.01 2023г. по КНОХД № 337/2022г. на ВКС, 14 бр. извадки от ел.носител за медийно отразяване на ареста и данни по обвинението и медицински документи -34 страници, представени от ищеца, на 10.10.2012 г., в 18:30 часа същият е задържан в адвокатската си кантора в гр. Търговище, ул. "Л." № 4, вход А, ет. 2 и откаран в ареста на РУ на МВР гр. Търговище. На 11.10.2012г. е привлечен като обвиняем за тежки умишлени престъпления по чл. 215, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК и чл.210, ал. 1, т. 2 и т. 5, във вр. с чл.209, ал. 1, във вр. с чл.26, ал. 1 от НК и чл. 20, ал. 4 от НК и задържан под стража с прокурорско постановление. Районна прокуратура-Търговище образува и води срещу него и още три лица досъдебно производство №182/2012г. на ОДМВР, пр.вх.№1189/2012г. на ТРП. На 11.10.2012г. е извършено претърсване на адвокатската му кантора, като от

нея са иззети работния му компютър с цялата конфигурация, включително и принтера, флаш памети и всички мобилни телефони и СИМ-карти, както и сумата от 51 000 лева и 100 евро. На 12.10.2012г. с определение по ЧНД №295/2012г. по описа на Районен съд-Търговище му е наложена постоянна мярка „задържане под стража“. На същата дата директорът на ОДМВР-гр. Търговище и началникът на отдел „противодействие на икономическата престъпност“, дали брифинг за журналисти, на който обявили както факти и обстоятелства около задържането му, така и каква сума пари е иззета от офиса ми, включително и квалификации относно техния прочит на държането му при претърсването и изземването, което определя като „нагло“ и „неприсъщо“. Бил обявен за „основен двигател на измамата“, с инициалите Ц.И. и определение „40- годишен търговишки адвокат“, което недвусмислено водело до идентифицирането му от всички граждани не само на град Търговище и областта. Новината била широко разпространена от неограничен брой централни и местни медии с основен анонс „Арестуваха адвокат и бизнесмен, измамили с над 600 000 лева варненска фирма“. В сайта за оценка на практикуващи в България адвокати и адвокатски дружества ADVOKATIBG.EU, бил определен от колеги като „тарикат“, „лицемер“, „лъжец“ и „измамник“, който ще загуби адвокатските права, защото го очаква затвор. На 17.10.2012г. с определение по ВНЧД №232/ 2012г. по описа на ТОС, мярката за неотклонение е променена е „домашен арест“. На 17.10.2012г. с определение по ЧНД №756/2012г. по описа на Районен съд-Търговище е извършено претърсване в семейното му жилище на ул. „П.“, бл.22, вх. Б, ет. 3, при което с протокол е иззет компютъра на сина му Н. Ц.ов.С определение по ЧНД № 746/2012г. по описа на Районен съд гр. Търговище е наложен запор на всичките му банкови сметки, с оглед обезпечаване и конфискация. С определение по ЧНД №756/21.12.2012г. наложената мярка „домашен арест“ е отменена. На 01.01.2013г. е приет за лечение в МБАЛ-гр.Търговище, ортопедично отделение, със счупен крак, налагащо поставянето на консумативи, които следвало бъдат заплатени от него, но не разполагал вече с парични средства, нито средство за комуникация с близки и познати, съгласно показанията на съпругата му св.Д. И., което наложило последната да потърси помощ от близък приятел, който му предоставил сумата от 5000 лв. като заем. На 08.01.2014г. Районна прокуратура-Търговище внесла в съда обвинителен акт, с който му повдига обвинение по чл.215, ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, чл.210, ал. 1, т. 2 и 5 във вр.с чл.209, ал.1, във вр.с чл.26, ал.1 и чл. 20, ал. 4 от НК- за това, че в периода от 21.09.2012г. до 10.10.2012г. в гр. В., при условията на продължавано престъпление, като помагач - чрез даване на съвети и разяснения, след предварителен сговор с К.С.К., П.Б.Е. и К.И.К. - в качеството им на съизвършители и наказателно неотговорното лице Р.Г.А. с цел да набави за себе си и К.С.К., П.Б.Е. и К.И.К. наказателно неотговорното лице Р.Г.А., имотна облага, възбудил у К.Т.Д. и К.А.К. от гр. В. заблуждение, и с това причинили на „Агрикс България“ ООД- гр. В. имотна вреда в големи

размери на 312 000 лв. - престъпление по чл.210, ал. 1, т. 2 и т. 5 във вр. с чл. 209, ал. 1 във вр. с чл.26, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 4 от НК;в периода от 28.08.2012г. до 31.08.2012г. в гр.Ш. и гр.Р., при условията на продължавано престъпление, в съучастие с наказателно неотговорното лице Р.Г.А., с цел да набави за себе си и К.С.К., П.Б.Е. и наказателно неотговорното лице Р.Г.А., имотна облага, придобил и спомогнал да бъдат отчуждени чужди движими вещи - сумата от 8 000 лева - собственост на „Агрикс България“ ООД-гр. В., за които знаят, че са придобити от К.С.К., П.Б.Е. и наказателно неотговорното лице Р.Г.А. чрез престъпление - измама по чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 във вр. с чл. 209, ал. 1 от НК, с което от обективна страна осъществил състава на престъпление по чл. 215, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.Обвинителния акт е върнат на прокурора за отстраняване на нарушения в акта, с Разпореждане №36/18.03.2014г. по НОХД №124/2014г. по описа на Районен съд гр. Горна Оряховица.На 10.11.2015г. Районна прокуратура гр. Търговище внесла в съда обвинителен акт, с който му повдига обвинение по чл.215, ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, чл.210, ал. 1, т. 2 и 5, във връзка с чл. 209, ал. 1, във връзка с чл.26, ал. 1, във връзка с чл. 20, ал. 4 от НК-за това че в периода от 21 09.2012г. до 10.10.2012г. в гр. В., при условията на продължавано престъпление, като помагач - чрез даване на съвети и разяснения, след предварителен сговор с К.С.К., П.Б.Е. и К.И.К. - в качеството им на съизвършители и с посредственото извършителство на Р.Г.А., с цел да набави за себе си и К.С.К., П.Б.Е. и К.И.К., и наказателно неотговорното лице Р.Г.А., имотна облага, възбудил у К.Т.Д. и К.А.К. от гр. В. заблуждение, и с това причинили на „Агрикс България“ ООД-гр. В. имотна вреда в големи размери на 312 000 лв. - престъпление по чл.210, ал. 1, т. 2 и т. 5 във вр. с чл. 209, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 4 от НК; в периода от 24.08.2012г. до 31.08.2012г. в гр. Ш. и гр. Р., при условията на продължавано престъпление, с посредственото извършителство на Р.Г.А., с цел да набави за себе си и К.С.К., П.Б.Е. и наказателно неотговорното лице Р.Г.А., имотна облага, придобил и спомогнал да бъдат отчуждени чужди движими вещи - сумата от 8 000 лева - собственост на „Агрикс България“ ООД-гр. В., и спомогнал да бъдат отчуждени чужди вещи - сумата от 287 000 лева - собственост на „Агрикс България“ ООД-гр. В., придобити от К.С.К., П.Б.Е. и наказателно неотговорното лице Р.Г.А. чрез престъпление - измама по чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 във вр. с чл. 209, ал. 1 от НК, като укривателството е в големи размери, с което от обективна страна осъществил състава на престъпление по чл. 215, ал.1 във вр. с чл.26, ал.1 от НК. Обвинителния акт е върнат на прокурора за отстраняване на нарушения и внасяне отново в съда в едномесечен срок с разпореждане №4/08.01.2014г. по НОХД № 866/2015г. по описа на Районен съд-гр.Горна Оряховица.Междувременно, с изрична молба по чл.369 НПК, действащ към момента, в Горнооряховския районен съд е образувано ЧНД №556/2015г. След като съдът констатира, че за срока от привличането му като обвиняем на 11.10.2012г. до подаването на молбата на 21.07.2015г. са изтекли 2 години 9 месеца и 10 дни, от които делото е

престояло в съда 8 месеца и 12 дни, връща делото на Районна прокуратура-гр.Търговище, като дава нов тримесечен срок за внасяне на делото за разглеждане в съда. На 01.03.2016г. прокуратурата внася обвинителен акт, по който е образувано НОХД № 175/2016г., преповтарящ внесения и върнат от съда по НОХД № 866/2015г. С този обвинителен акт са внесени нови обвинения, за които не е привлечен като обвиняем. По този обвинителен акт е образувано НОХД № 175/2016г. по описа на Районен съд-гр.Горна Оряховица и предаден на съд по повдигнато обвинение за това, че за времето от 14.09.2012г. до 21.09. 2012г. в гр. Търговище и гр. В., в съучастие като помагач на К.С.К., П.Б.Е., К.И.К. и с посредствения извършител Р.А.Г., обещал помощ след деянието - че ще получи предмета на престъплението с оглед подялбата му; набавил средства, като създал имейл адрес, на който приел документи относно сделката за продажба; съставил фактура за плащане; след подписване и подпечатване ги предал на представител на ощетеното дружество, с цел да набави за себе си, за К.С.К., П.Б.Е. и К.И.К. имотна облага, с което умишлено улеснил К., Е.в и К. след предварителен сговор помежду им да възбудят у К.Т.Д. от гр. В. заблуждение, че земеделски производител Р.Г. ще му продаде и достави 700 тона царевица и с това причинил на „Агрикс България“ ООД-гр.В. имотна вреда в големи размери - 312 000 лв., като измамата е извършена от повече от две лица, предварително сговорили се за нейното извършване-престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 във вр. с чл. 209, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 4 от НК.В хода на делото, при излагане на съдебните прения, прокуратурата е поискала наказание четири години лишаване от свобода, което да изтърпи при общ режим.С Присъда № 569/21.11.2017г. по НОХД № 175/2016г на Районен съд- гр. Горна Оряховица, съдът го признал за невинен и го оправдал по повдигнатите обвинения по чл.210, ал. 1, т. 2 и т. 5 във вр. с чл. 209, ал. 2, във вр. с чл.20, ал. 4 от НК.Присъдата е протестирана от прокуратурата и в Окръжен съд-гр. Велико Търново е образувано ВНОХД № 378/2018г., по което с Присъда № 15 от 07.02.2019г. съдът отменил присъдата по НОХД № 175/2016г. на Районен съд- гр. Горна Оряховица и го признал за виновен по повдигнатите обвинения, като му наложи наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и на основание чл.66 ал. 1 от НК отложил изпълнението на същото за срок пет години, считано от влизане на присъдата в сила.Обжалвал присъдата на Окръжен съд-гр. Велико Търново пред ВКС, който с решение № 135/18.07.2019г. по касационно дело № 502/2019г. по описа на съда, отменил осъдителната му присъда и върнал делото на съда, за разглеждане от друг състав.По ВНОХД № 244/2019г. Окръжен съд- гр. Велико Търново постановил присъда № 108 от 10.10.2019г., като и този състав го признал за виновен по повдигнатите обвинения, като му наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и на основание чл.66 ал. 1 от НК, отложил изпълнението на същото за срок пет години, считано от влизане на присъдата в сила.Обжалвал и тази присъда пред ВКС, който с решение № 64/06.08.2020г. по касационно дело № 62/2020г., след като констатирал, че

указанията на съда за липса на мотиви на съдебния акт, не са изпълнени и от този състав на въззивния съд, отменил присъдата и делото отново е върнато на Окръжен съд гр. Велико Търново, за ново разглеждане от друг състав. С Присъда № 18/26.10.2021г. по ВНОХД № 291/2020г. на Окръжен съд гр. Велико Търново е признат за виновен по повдигнатото обвинение по чл. 210, ал. 1, т. 5, вр. с чл.209, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4 от НК и осъден на 11 месеца лишаване от свобода, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години, считано от влизане на присъда в сила. Съдът е постановил и да му бъде върната сумата от 6 000 лева и 100 евро, оставени на съхранение от ОДМВР-Търговище, в ЦКБ. Обжалвал и тази присъда пред ВКС, който с решение № 20152/12.01.2023г. по касационно дело № 337/2022г. го признал за невинен и оправдал по повдигнатите обвинения, обосновавайки се с нарушения на чл. 6 от КЗПЧОС.

С оглед разпоредбата на чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от незаконно обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано. Отговорността е от обективен характер и се ангажира във всички случаи на незаконно обвинение, когато лицето е оправдано и независимо от обстоятелствата дали при започване на разследването фактическата обстановка е сочела на необходимост от провеждането му, както и дали всички процесуално-следствени действия са извършени в съответствие с разпоредбите на НПК- решение №78/18.02.2009г. по гр.д.№5838/2007г. на ВКС, Пг.о.

Относно възраженията на втория ответник МВР, разпоредбата на [чл. 7 от ЗОДОВ](#) посочва като пасивно легитимирани страни по исковете по чл.2 съответните държавни органи, от чиито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите, а съгласно принципното разрешение по т. 6 от ТР № 3/22.04.2005 г. на ОСГК по т. д. № 3/2004 г. - пасивно легитимиран е държавният орган, с който длъжностното лице, причинител на вредата, е в трудови или служебни правоотношения. Ето защо, Прокуратурата е пасивно легитимирана да отговаря по иск за обезщетение за вреди от незаконно задържане под стража и от неоснователно обвинение, тъй като тя упражнява надзор върху разследващите органи и полицията и е компетентният орган да повдигне и поддържа обвинение в извършването на престъпление от общ характер. Същевременно, няма пречка по този иск като ответник по делото да бъдат конституирани също разследващите органи и/или полицейските органи, от чиито действия или бездействия са настъпили вреди. Съгласно [чл. 6, ал. 1 от ЗМВР](#), една от основните дейности, извършвана от органите на МВР е разследването на престъпления. При тази дейност разследващите органи действат под ръководството и надзора на прокуратурата, но са независими и вземат решенията си по вътрешно убеждение и ръководейки се от закона / [чл.](#)

[10, чл. 14 НПК/](#). Те извършват всички действия по разследването, необходими за разкриването на обективната истина - [чл. 226, ал. 1 НПК](#); както и всички действия по предявяване на обвинението, като при условията на [чл. 219, ал. 2 НПК](#) разследващият орган може да привлече лицето като обвиняем и със съставянето на протокола по разследването срещу него. Тази им дейност определя разследващите полицаи като правозащитни органи по смисъла на [чл. 2 ЗОДОВ](#), за вреди от чиито действия във връзка с незаконно обвинение отговаря Министерството, с което те се намират в служебни правоотношения /в този смисъл решение № 373/24.11.2015 г. по гр. д. № 946/2012 г. на ВКС, IV г. о. и решение № 253/27.10.2016 г. на ВКС по гр. д. № 457/2016 г., IV г. о., ГК, постановени по реда на [чл. 290 от ГПК/](#). Съобразно задължителните разяснения на ТР № 5/2015 г. на ВКС, че длъжник по материалното правоотношение е държавата, а правозащитните органи я представляват като процесуални субституенти, както и че дори само един правозащитен орган да представлява държавата, то това не би могло по никакъв начин да наруши принципа за пълно обезщетение на всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. В случай, че искът е насочен към повече от един правозащитен орган, то отговорността на ответниците е солидарна, на осн. [чл. 53 от ЗЗД](#). По ЗОДОВ незаконосъобразността се разглежда като крайния резултат от определено действие или акт. Основанието за ангажиране на отговорността по [чл. 2, ал. 1, т. 2 от ЗОДОВ](#) е обективният факт, че лицето е било обвинено в извършване на престъпление по [Наказателния кодекс](#) и е било оправдано с влязла в сила присъда, като пасивно отговорни са всички държавни органи, измежду изброените в [чл.2, ал.1 ЗОДОВ](#), които с действията си са допринесли за повдигане на обвинението, внасянето му и поддържането в съда, при условията на солидарност. Няма значение дали конкретните действия, предприети от органите на предварителното производство и прокуратурата са били в съответствие с процесуалния закон, не е налице и обвързване от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите Съгласно [чл. 7 ЗОДОВ](#) процесуално легитимирана да отговаря по иск за обезщетение за вреди от незаконно задържане под стража и от неоснователно обвинение по [чл. 2 ЗОДОВ](#) е прокуратурата, тъй като тя упражнява надзор върху разследващите органи и полицията и тя е компетентният орган да повдигне и поддържа обвинение в извършването на

престъпление от общ характер.

I. По претенцията за обезщетение на неимуществени вреди в размер на 250 000 лв.

Предвид разпоредбата на чл.4 от ЗОДОВ, необходимо е претърпените от ищеца вреди да са пряка и непосредствена последица от увреждането, като следва да се преценят характера на обвинението, осъществените процесуални мерки на принуда, продължителността на наказателното преследване, данните за личността на подсъдимия, с оглед доколко повдигнатото обвинение се е отразило негативно на физическото му здраве, психиката му, на контактите и социалния му живот, на положението му в обществото, работата, възможностите за професионални изяви и развитие в служебен план, както и всички други обстоятелства, имащи отношение към претърпените морални страдания, съобразно конкретиката на случая-решение №223/04.07.2011г. по гр.д.№295/2010г. на ВКС, IVг.о.Обезщетението се определя глобално, съобразно общия критерий за справедливост-чл.52 от ЗЗД, а не поотделно за всяко деяние, по което лицето е оправдано-т.11 от Тълкувателно решение №3/22.04.2004г. по т.д.№3/2004г. на ОСГК на ВКС.

В конкретния случай, ищецът от деня на задържането по ЗМВР на 10.10.2012г. и бил лишен от парични средства и от всякаква възможност за връзка с близките си, тъй като са му иззети всички телефони и сим-карти, както и е нямал възможност да изпълнява професионалните си ангажименти като адвокат, тъй като са иззети всички налични документи и работния му компютър.Съгласно показанията на съпругата му св.Д. И., същият бил в силен стрес и изключително притеснен не само от факта на задържането, но и как тази ситуация ще се отрази на семейството му-съпругата, върху която легнала цялата тежест за издръжка на семейството, на малолетното му дете-11г., чийто компютър бил също иззет, намиращо се в състояние на разтревоженост и обърканост, на близки, приятели, колеги и клиенти, предвид и медийното отразяване на ареста и обвинението от страна на представители на МВР, като поведението му било определено като нагло, а самият той-като основен двигател на измамата.Тревогите му били подсилени от невъзможността за финансова подкрепа на бащата на съпругата му, който бил във влошено здраве с изключително тежка медицинска диагноза.Самият ищец пострадал, като счупил крак и се нуждаел от финансови средства за

лечението, за което съпругата му била принудена да търси заеми от познати. Наложило се да ограничи контактите си, независимо че част от колегите и приятелите му запазили уважението и доверието си в него. Наложило се да ползва професионална лекарска помощ, предвид показанията на св.д-р Д. П., който го насочил към такава специализирана помощ, за да се справи с целия стрес и негативни мисли, които го тормозели до самия край на съдебния процес. Настъпила промяна в емоционално-психическото и здравословното му състояние, като станал изнервен, затворен в себе си, неконцентриран, изпитвал притеснения и терзания с чувство за накърнено добро име и професионална репутация. Същият е адвокат, поради което обвиненията са станали достояния на широк кръг от колеги, клиенти, приятели и близки на ищеца, довело до опасения за последния от изолация. През целия период на обвинението в ищеца е останало усещането за несправедливост, виновност, пренебрежение и малоценност, непозволяващо му да се включи пълноценно в социалния и служебния живот, в която насока са и показанията на св.Д. А. и св.Ю. Р.-негови клиенти, поради което следва да се приеме, че неблагоприятните изживявания на същия са в пряка причинна връзка с повдигнатото и поддържано срещу него обвинение, като същото се е отразило негативно на физическото му здраве, психиката му, на контактите, личния и социалния му живот, на положението му в обществото, работата, възможностите за професионални изяви и развитие в служебен план, т.е. предявеният иск за неимуществени вреди по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ е доказан по основание.

Обвинението е повдигнато на 11.10.2012г., като до оправдателната присъда на 12.01.2023г. е изминал изключително продължителен период от време-10 години и три месеца, което обстоятелство е най-значимият и решаващ фактор при остойностяване на претърпените негативни изживявания от незаконното обвинение. Същевременно, обвиненията по чл.215, ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, чл.210, ал. 1, т. 2 и 5, във връзка с чл. 209, ал. 1, във връзка с чл.26, ал. 1, във връзка с чл. 20, ал. 4 от НК са за тежки престъпления по смисъла на чл.93, т.7 от НК, т.е. предвиждащи наказание лишаване от свобода над 5 години, което несъмнено е дало тежко отражение на психиката на обвиняемия, който е с чисто съдебно минало. Първоначално същият е бил задържан под стража, а после и под домашен арест, иззети са му парични средства и му е наложен заповед на банковите сметки, случаят е медийно

отразен и многократно се е явявал в съдебни заседания, изслушвал е осъдителни присъди. При отчитане на посочените обстоятелства, касаещи степента и характера на увреждането на емоционално-психическата сфера и здравословното състояние на ищеца, наред с продължителността на наказателното преследване, която е в сериозен разрез с разумно необходимото време за провеждането му, макар и домашният арест да е отменен на 21.12.2012г., както и нито едно от наложените наказания лишаване от свобода да не е било при условията на ефективно изтърпяване, и уважението към ищеца от страна на близки и познати да е запазено, то изводът е за наличие на трайни увреждания и влошаване на качеството на живот на ищеца. Съобразно интензитета на негативните последици и изискванията за справедливост по чл.52 от ЗЗД, следващото се обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди следва да бъде определено на сумата 160 000 лв., като не са налице основания по чл.5 от ЗОДОВ за изключване или намаляване на отговорността на държавата, поради изключителна вина или принос на пострадалия за увреждането- т.3 от ТР №3/22.04.2004г. по т.д. №3/2004г. на ОСГК на ВКС. С оглед на тези доводи, предявеният иск по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ за причинени морални вреди следва да бъде уважен в посочения размер, като в останалата част до пълния му размер от 250 000 лв. претенцията следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

II. По претенцията за обезщетение на имуществени вреди в размер на 45 000 лв.

Съгласно разпоредбата на [чл.4 от ЗОДОВ](#), държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице. Според т.11 на ТР № 3/22.04.2005г. на ОСГК на ВКС, обезщетението за имуществени вреди се определя, с оглед особеностите на всеки конкретен случай и при наличие на причинна връзка с незаконните актове на правозащитните органи, от което е видно, че за да се присъди обезщетение за имуществени вреди по реда на [чл. 2, т. 2 ЗОДОВ](#), следва да се установи причинна връзка между вредата и незаконното обвинение в извършване на престъпление.

В конкретния случай, претенцията е за имуществени вреди в размер на

45 000 лв., изразяващи се в изземването на 12.10.2012г. от органите на разследването на лични парични средства от адвокатската кантора на ищеца и невръщането ѝ до настоящия момент. Приложените по делото доказателства не обуславят извод, че парите са собственост на трето лице, а обстоятелствата, че са се намирали във фактическата власт на ищеца и са съхранявани от същия в негово помещение презумират именно неговото притежание, достатъчно да се приеме, че му е причинена имуществена загуба и предявеният иск следва да бъде уважен, ведно и с претенцията за законната лихва върху тази сума от датата на изземването до окончателното плащане, както и присъждане на законната лихва върху главница от 6 000 лв. от 11.10.2012г.- датата на отнемането ѝ до 26.10. 2021г., когато е постановено връщането на сумата от 6 000 лв. лични средства, съхранявани като веществено доказателства по наказателното дело.

Ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на довереника на ищцата адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗАдв в размер на 15 420 лв. с ДДС, определено съразмерно на уважената част от претенциите, на осн.чл.10, ал.3 от ЗОДОВ.

Въз основа на изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България-гр.София и Министерство на вътрешните работи на Република България-гр.София солидарно да заплатят на Ц. Н. И. от гр.Търговище, ул.“П.“,бл.22, вх.Б, ет.3, ЕГН:***** сумата 160 000 лв. (сто и шестдесет хиляди лева), представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди от незаконно обвинение в престъпления по чл.215, ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, чл.210, ал. 1, т. 2 и 5, във връзка с чл. 209, ал. 1, във връзка с чл.26, ал. 1, във връзка с чл. 20, ал. 4 от НК, повдигнато на 11.10.2012г. от Районна прокуратура-Търговище по ДП №182/2012г. на ОДМВР-Търговище и поддържано до оправдаването му с влязло в сила на 12.01.2023г. решение №50152/12.01.2023г. по к.н.о.х.д. №337/2022г. на Върховния касационен съд на Република България; както и сумата 45 000 лв.(четиридесет и пет хиляди лева), представляваща обезщетение за имуществени вреди от незаконното

обвинение, иззета от адвокатската му кантора на 12.10.2012г., ведно със законната лихва върху посочената главница, считано от датата на изземването на 12.10.2012г. до окончателното ѝ връщане; както и законната лихва върху главница от 6 000 лв.-парични средства, иззети и съхранявани като вещественно доказателство по наказателното производство, считано от датата на отнемането ѝ- 12.10.2012г. до датата на връщането ѝ-26.10.2021г., като

ОТХВЪРЛЯ предявения иск по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ за обезвреда на неимуществени вреди в останалата част до пълния му размер от 250 000 лв., като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България-гр.София и Министерство на вътрешните работи на Република България-гр.София солидарно да заплатят на адвокат К. С. В. от Адвокатска колегия-гр.Търговище, ЕГН:***** адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗАдв в размер на 15 420 лв. с ДДС, определено съразмерно на уважената част от претенциите, **на осн.чл.10, ал.3 от ЗОДОВ**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд-В. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____